

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من می‌باد
پدین بوم و پر زنده یک تن می‌باد
همه سر به سرتون به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ادبي - فرهنگي

نعمت الله مختارزاده
شهر اسن - المان
29 فبروری 2012

گذر هائی در فیس بُک

(گذر یک کم چهل)

بانوئی فرنگی یکی از غزلهای مشهور حضرت حافظ علیه الرحمه را در (ف.ب.) به مطالعه هموطنان عزیز نشر نموده بود که با خواندن آن، سروده ای بنام (سالک عشق) را نوشته خدمت شان تقدیم نمودم:

ما بدین در نه پی حشمت و جاه آمدایم

از بد حادثه اینجا به پناه آمدایم

ره رو منزل عشقیم وز سرد عدم

تابه اقلیم وجود این همه راه آمدایم

سبزه خط تو دیدیم وز بستان بهشت

به طلبکاری این مهرگیاه آمدایم

با چنین گنج که شد خازن او روح امین

به گدائی ، به در خانه شاه آمدایم

لنگر حلم تو ای کشتی توفیق کجاست
 که در این بحر کرم غرق گناه آمده‌ایم
 آبرو می‌رود ای ابر خط‌اشوی ببار
 که به دیوان عمل نامه سیاه آمده‌ایم
 «حافظ» این خرقه پشمینه بینداز که ما
 از پی قافله با آتش آه آمده‌ایم

نعمت الله مختارزاده
 شهر اسن - المان

سالکِ عشق

گر بدینجا، نه پی حشمت و جا آمده‌ای
 پس بفرما و بگو، بهر چها آمده‌ای
 حادثه، خوب و بدی، دارد و ای رهرو عشق
 تا وجود و عدمش گفته، چرا آمده‌ای
 به طلبگارِ خط سبزه بستان بهشت
 مقصدی بود که باناز و ادا آمده‌ای
 خازن و گنج کجا، روح امینش به کجا؟
 طلب رنج اگر بود، بجا آمده‌ای
 ای خوش‌عاصی بی کشتی و بی لنگرِ حلم
 که به بحر کرمش بی سرو پا آمده‌ای
 آبرو، روی ندارد، به رخ سالکِ عشق
 همه را در طلبش، کرده رها آمده‌ای

«نعمتا» گرچه شده لنگ، مرا مرکبِ صبر
نقدِ جان، در رهِ جانان، به فدا آمده ای